

secondly, stating somebody have a part in something, forming social bonds. The latter group of messages comes out fairly clearly in communication. When the two sets of messages are brought together, the implied dependence between maintaining social life and sharing giving and taking on is very much in evidence. Indeed, it has been observed that human community definitely ceases to exist at the moment of communication. It is when the bonds based on giving and taking are broken. Human communication is understood here as intentional transmission of significant messages. In this sense communication is often treated as the conveying of information. However, some qualifications are necessary. Communication is only one aspect of speech and is oriented towards the self-expression of the subject. In order to distinguish communication from other speech acts it is necessary to focus on the intention to make the message intentionally available to the receiver. This intention is subject to formal requirements that are observed with regard to the form of the message. The last part of the book discusses the relationship between the sender and the receiver. The last part of the book discusses the relationship between the sender and the receiver. The last part of the book discusses the relationship between the sender and the receiver.

SPIS TREŚCI

Wstęp	5
Nota terminologiczna	9
1. Ewolucja terminu „information” w języku angielskim	9
2. „Communication” w języku angielskim	11
3. Trudności przekładu terminów „information” i „communication” na język polski	12

Część I. INFORMACJA

1. Forma	17
2. Stan otoczenia	20
2.1. Czy warto zajmować się treściami nie postrzeżonymi?	20
2.2. Co wyróżnia informację z otoczenia?	22
3. Treści odebrane	26
3.1. Czyja aktywność?	26
3.2. Informacja jako funkcja odbioru	29
3.3. Treść informacji odbieranej	31
3.3.1. Informacja jako funkcja poznania	32
3.3.1.1. Informacja w „episteme” i „techné”	35
3.3.1.2. Rola zmysłów	39
3.3.2. Informacja a decyzje	41
4. Dostosowanie się do środowiska	45
4.1. Uzasadnienie podejścia	45
4.2. Środowisko źródłem sygnałów	46
4.2.1. Kto jest podmiotem środowiska?	46
4.3. Jaki jest udział podmiotu w tworzeniu środowiska?	47
4.4. Czy środowisko istnieje obiektywnie?	48
4.5. Otoczenie a środowisko	49
4.6. Stosunek do środowiska jako zjawisko społeczne	50
4.6.1. Jednostka czy zbiorowość?	50
4.6.2. Kultura — wyraz stosunku człowieka do środowiska	53
5. Informacja — uzewnętrznienie świata. Próba rekapitulacji	61

Część II. KOMUNIKACJA

1. Bogactwo i ograniczenia łacińskiego źródłosłowu	63
2. Mowa a komunikacja	66
3. Twórczość a komunikacja	69
4. Co to jest komunikacja i czym się wyróżnia spośród innych aktów wypowiedzi?	71
4.1. Komunikowanie	72
4.2. Komunikowanie się	79
5. Rola mediów w procesie komunikacji	87
6. Funkcje komunikowania	94
7. Informacja w komunikowaniu	98
7.1. Informacja — gatunek dziennikarski	99

7.2. Spór na temat charakteru informacji	100
7.3. Cechy gatunku informacyjnego	108
7.4. Informacja w świetle nastawień uczestników procesu komunikowania . . .	111
8. Informacja w komunikowaniu źródłem wspólnoty	113
8.1. Współczesne stanowisko w sprawie więzi społecznej	113
8.2. Przypadki zawiązywania się wspólnoty poprzez informację	116
8.2.1. Nadawca określa treści	116
8.2.2. Nadawca i odbiorcy interpretują świat	117
9. Komunikacja — podtrzymywanie kontaktu przez treści znaczące	126
Zakończenie: Informacja a komunikacja	128
Literatura	134
Summary	138